

краища на бжлгарските зе и търговци, градинари, занаятчии, предприемачи около войската и правителствените учреждения, учители, вестникари, духовници. Колонията била силна, осланяйки се на еснафите, които в султанската столица се ползували с известни привилегии, като необходими на джржавата органи. Местността *Бал-Канан-хан* гжмжала от бжлгари. Повечето живеели в ханицата като особена община. В средата на тия бжлгари работили Неофит Бозвели и Иларион Макариополски, като духовници, за извоюване цжрковна свобода. В сжщата среда започнал политическата си дейност Раковски. Цжрковната борба, като побезопасна, се развивала и разширявала все повече и повече, когато политическите копнежи на помладите и по-буйните бжлгари бивали задушвани още в самия си зародиш, като непозволен и немислими. Цжрковните борци се организирали явно: имали си комисии и настоятелства, сдобили се сжс своя цжрква и свое училище, принудили Портата да признае бжлгарската народност за отделно от гржцката, извоювали правото да издават вестници и списания, да имат печатници и т. н. И най-насетне, както казахме, сполучили да изтржгнат от султана ферман за бжлгарска екзархия, сир. за самостоятелна бжлгарска цжрква. Под знамето на тая цжрква се очертали в ново време *границите на бжлгарското племе* в Мизия, Тракия и Македония. Тжй се родила идеята в ново време за целокупен бжлгарски народ.